

Pe ană —	le 128 —	152.
Pe șese luni —	" 64 —	76.
Pe trei luni —	" 32 —	38.
Pe uă lună —	" 11 —	—

Un exemplar 24 par.

Pentru Paris — pe trimestru fr. 20 —
Pentru Austria " fior. 10-v-a.

Abonamentul în București, Pasagiul Român No. 1. — În districte la corespondență șiarul și prin postă. La Paris la D. Darras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comédie, Nr. 5. Administratorele șiarului D. Gr. P. Serrarie.

Linia de 30 litere — 1 — leu.

Inserțion și reclame, lin. 5 — "

Redacțiunea, Strada Academiei No. 20. — Articlele trămisse și nepublicate se voră arde. — Redactorul respondentului EUGENIU CARADA.

**SERVICIU TELEGRAFICU
ALU ROMANULU.**

Petresburg, 15 Sept. — Așă dimineață în presință unei numeroase atuiunie de popor Karacasoff a fost executat.

Constantinopol, 14 Sept. — Tefik Paşa ex-Ministrul de Finanțe a fost numit gubernator alu Macedonia.

Wiena, 15 Sept. — Baronul Werther a sosită aci de la Berlin, spre a-și relua funcția sea de ambasador Prusian în curtea de la Wiena.

Paris 17 Sept. Monitoriul publică circularia d-lui Lavalette. Coaliția celor trei curți ale Nordului este sfârșită. Nouă principiu al Europei este libertatea alianțelor.

Prusia mărită asicură independența Germaniei. Germania imitându-pe Francia s'apropia de noi, cu totă suscipientă desceptate din nezugătirea matură.

Italia asemenea este apropiată de Franția prin idee, prin principiu și prin interes.

Austria, desfăcută de preocupările italiane și germanice, concentrându-și puterile spre resarcirea Europei reprezentă încă 35 milioane de suflte pe cari nici vă ostilitate de interes nu le despărțește de Franția.

Ușă Europa mai tare constituită și mai omogenă este garantată pentru pacea continentală. Guvernul începe anesările comandate d'uă necesitate absolută. Cu totă aceste rezultate ce luă după urmă resbeluții conținu învețăminte grave care arată că este trebuință neapărată, pentru aperarea teritoriului a se perfecționa fără întârdiere organizația militară.

București 17 Răpciu

Monitoriul de Duminică publică un anunț alu Eforie Spitalelor civile, prin care face cunoscută că la 4 Octombrie viitoru se va ține licitație pentru darea în sploatare a săptă săptă pădure din districtele Dolj, Prahova și Romanaș, anunțându-eftoria că condițiile de licitație și sploatare se voră publică în curând.

Credem că publicul este sicur că și noi, că Eforia va "ngrijii" de averea ce administra cu totul într'altu-fel dupe cumă a "ngrijit" pă'acumă de densa ministerial domeniilor publice. Toamă daru fiindu c'avea cea mai deplină încredere în membri cari compună Eforia spitalelor, avemă datoria a profită d'acestă anunță spre a atrage atenția publicului asupra administrării domeniilor publice.

Jafurile ce s'au facută acestoră domini sunt cunoscute până la scandalu și d'acea-a n'avemă trebuință se mai amintim altu ceva de cătu că cele în privință pădurelor au întrecut pe cele-lalte, a cărui scandalură cele ale podului dupe Borcea. Pădurile s'au dată în licitație nu numai fără se sci ce leme conținu și de ce grosime, nu numai neparechate și nelimitate daru și cu limite anunciate în condițiună astu-felu incătu concurinții se n'țelgă într'un felu, și cei cari vindea și unul din concurinții într'altu-fel. D'aci decurgea firesc spoliare a averii publice și cei lăță spoliare ce este și mai mare, încuragiare, resplată imoralității.

Eforia Spitalelor nu numai că va opri aceste jafuri daru ea va și contribui a le face se înceteze în totă părțile. Dacă spre exemplu Eforia va pune în vîndere păduri parchetate, va publica condițiuni clare, va arăta ce leme conținu pădurile ce vine, care sunt limitele lor, căte pogone se vindu, modul cu care are se se tăie etc. și va face publicarea la timp, ca datorii d'a le lua în sploatare se pătă se visitează pădurele, se le cunoșcă și se fac calcule temeinice, este înverdatu că nu numai că concurinții voră fi mai numeroși, că voră oferi pregiuri bune și casa Spitalurilor va călăgi, daru încă că voră si silite și cele latice.

administrații se facă cumă face și ordinei. Eforia Spitalurilor s'astu-felu ea va contribui, cumă șiserămă, a opri deprădarea tutoră averilor publice, să restabile moralitatea, atâtă de scădută la noii, incătu mai c'ajunserămă nici s'ao mai înțelegem.

În acăstă ocasiune se facemă aci din nou cunoscută publicului și guvernului că locul și casa din uliză franceză ce s'au dată în dilele trecute domnei Charmelly cu preț de 300 galbeni ca recuperare a unui embație, este uă greșală ce aduce pagubă averii și prin urmare și moralitatea publică. Se cercetă d. Ministrul dosariului și va găsi două decrete

a două domni cari dechiară și constată c'acea proprietate este a Statului și dată dreptă facere de bine spre locuință numai domnei Charmelly. Scimă că domna Charmelly n'are avere, daru aci nu este uă cestiu personale și de facere de bine; este uă avere publică și nimine afară de publică, de națiune, de adevăratul proprietariu n'are dreptă se dispuse de densa, nici pentru cea mai meritată facere de bine. Reclamămă daru din nou la guvernă contra acestui actu și ceremă a se restabili adevăratul, dreptatea. Paguba materiale este mică, vre uă mie de galbeni numai, daru paguba morale este mare și d'acea-a reclamămă acumă aci, rezervându-ne, de nu se va face îndreptare, a reclama și la viitoră Cameră.

Reclamămă asemenea și ceremă a se trămite la tribunale afacerea ce privesc unu locu alu Statului, dupe podul Mogoșioie, și lăsatu în contra dreptului de domna Burchi. Interesul material alu Statului și mai cu séma interesul morale ne împune datoria a reclama și sături în a nôstră reclamă.

Priimă de la Brăila uă reclamare in contra comisiunii interime ce administra comuna d'acolo în privința facerii listelor electorale, pe cari o reproducemă mal la vale și o recomandămă d-lui Ministrul din intru. Si la rândul nostru respondemă cetățenilor din Brăila: nu permiteti nici uă călcare de dreptă. Susținești, necontentu, cu legea în mănu, și la totă instanță dreptul, și nu vă temeți; dreptatea, căndu este susținută cu tăria, trebuie se triumfe. Acăsta o dicemă pentru toți și în totă cestiu. „Toți în unul“ era devisa despotismului de la 2 Mai, și vedurămă la ce ruina nă a dusu ea. „Toți pentru unul“ este devisa libertății și a dreptății. Se reclamămă toți pentru unul căndu va fi nedreptate, căci numai astu-felu vomă avea și dreptate și libertate.

Eforia Spitalelor nu numai că va opri aceste jafuri daru ea va și contribui a le face se înceteze în totă părțile. Dacă spre exemplu Eforia va pune în vîndere păduri parchetate, va publica condițiuni clare, va arăta ce leme conținu pădurile ce vine, care sunt limitele lor, căte pogone se vindu, modul cu care are se se tăie etc. și va face publicarea la timp, ca datorii d'a le lua în sploatare se pătă se visitează pădurele, se le cunoșcă și se fac calcule temeinice, este înverdatu că nu numai că concurinții voră fi mai numeroși, că voră oferi pregiuri bune și casa Spitalurilor va călăgi, daru încă că voră si silite și cele latice.

Vasili Boilescu așă disu că partite trebuie se să pe cătu voră fi în lume ideie; că trebuie profesione de creșință ca se scie lumea cu cine are a face, cari suntă ideile ce susține adi comitatul, și a adasă că trebuie, pentru că Comitatul se aibă autoritate, se se facă întruniri publice, desbateri și alegere a comitatului. D. Iorgu Ghica,

sisteme ce aspiră a-și asigura domnia. Ungurii iam alesă refusă dă da măna la ori ce combinare ce ar confunde existența loră națională și interesele loră cu ale celor-lalte părți ale monarhiei, și Pest Napo, organu ală partiei Deac, declară tare că nici uădată unu deputat ungur nu va merge a reședea într'unu parlamentu co-

vernului elenici spre ală ingagia a impune tăcerea presei grecesci și a suprime societățile de ajutorii și pro-selitismu în favorea Candioșilor. Cabinetul din Atenă a declarat neputinția sea din cauza prescripțiunilor Constituției.

(L'Indépendance Belge de la 10 Sep.)

(DEPEȘE TELEGRAFICA) BRAILA.

Domnului Redactorul alu Romanului.

Din coprinderea petiției noastre a cără copie treceau mai jos, înțelegerele cele ce se petrecă aici în privirea alegătorilor pentru cameră și se-năștă. Publicații ne rugămă, spre cunoștință și a căstă și petiția către d-lui Ministrul contra comisiunii interime d'aciei, ce în contra legii și dinței de guvernul să așațiată listele electorale în neasemenea chiaru cu rularile; a exclusu uă multime de cetățeni cu dreptul legale, care a fostă trecută și în rular și în liste vecină. În multele legăi și alu Domnitorului protestănum solemn și ceremă îndreptarea și penitentia legală a membrilor comisiei. Mihail Lebe, Stefan Dimitriu, George Niculescu, Iōnă Theodorovits, Iōnă Manole, I. Popescu, C. Stojanovici, A. Maris, N. V. Parlea, T. M. Gheorghievici, Mihalache Gheorghe, Iōnă Haliu, Nicolae Stoiciu, Dimitru Stamate, George Iōn, Petrescu Danu, Mihalache Dimitriu, Tănase Nicolau.

Italia, 1866 Augustu 28
Onorabil și iubită concetășenă din Râmniciu-Serău.

Diairiele în doliu ne anunță trecerea din viță a iubitului nostru concetășenă Anastasie Panu. Ni se spune încă că Guvernul a luată măsuri a se reintorce scumpel săle Patrie, remăștile acestui martir ală liberei găndiri, ală unei idei mari și generoase, Unirea tutură Românilor, a iubirii de Patriă pînă la su-

bilime. Negreșită uă a se face acestoră scumpă remăște uă înormémentare, uă pompă atâtă de solemnă, atâtă de mare pre-cătă era și anima și caracterul său de măreț. Impreguiul acestui scrierii vor fi fară îndoială toți amici cari l'au iubită, toți acel ce l'au admirat în viță. Națiunea întrăgă în fine care nu va uita, nu va putea uita nici uădată ce a fostă bărbatul acesta pentru scumpă lui Patriă, și cu cătă tăria a sciatu Elu se-și conservă caracterul într'uă poziție finală și în timpă atâtă de deci-ții ca acel prin cari amu trecută. Voile înecate în lacrimi durerose ne voră spu-ne atunci care a fostă martirul, ce a trebuită se suferă omul acesta, precum și cătă admirăriune, cătă recu-noscință li datorim.

Dard numai atâtă fi-va ore indestulă? Datoria cătră Panu, său mai bine datoria cătră noi iușă-ne trebuie se se oprescă aci? Perde-vomă și de astă dată acăstă frumosă ocazie ce ni se prezintă pentru a începe uă eră nouă, uă dogmă salutară, care o găsimă la totă poporele civilizate: Cultul monumentelor? Lăsa-vomă și acumă erăști Guvernului și numai guvernului a face ceea ce putem și trebuie se facemă noi în sine: Înălțarea monumentului lui Panu?

Nu, acăstă nu poate fi, nu trebuie se fi. Națiunea Română a dată probe în atate căte-va luni din urmă de uă în-teligință politică alăsă, de uă tăria de voință exemplară care a desceptuat admirăriunea, și a făcutu că mule popo-rivilișate suntă gelose chiaru de Con-stituție care îl garantează mai nainte de totă, drepturile politice, după care susțină însuși acelă poporă din occi-dințe, ajunsu se aibă astă-dă uă gre-utate atâtă de mare iu balanță politică.

Monumentul lui Panu se-l facemă noi, scumpil mei concetășenă. Se adu-cemă și-care părticica nôstră cătă de mică. Arama văduveli și a seraculu cu aurul bogatului și argintul meseria-șul se se amestice de astă-dă într'uă nouă înfrățire: Panu a iubită Patria, ne a iubită pe toți, a lucrată pentru unirea, înfrățirea și prosperitatea tutură Românilor, cu toții daru trebuie se rădicău acestu monument care se ne reamintescă, servindu-ne de exemplu, virtuile cetățenesci, și se spue urmașilor nostri și tutură generațiu-nilor viitoare co suntem și cumă cu-getămă noi astă-dă!

SCIRI DIN STRÂINATATE.

Pacea este semnată de mai multe septembriene; cel din urmă soldați prusiani voră părăsi Boemia și suntă dejă de parte de marginile Dunării, și cu totă acestea starea de asediul ce apăsa a supra capitalii austriace nu este aproape d'a fi desființată. Astă faptu este desființă spre a constata starea de agitare și de nemulțumire in care resbelul a lăsată poporaționile, și spre a depărtă speranția d'a vedea în curându'imperiu Austriei reorganisându-se pacibile și regulat. Antagonismul naționalităților ce compună monarchia Habsburgilor este mai pronunciatu de cătu oră căndu, și guvernul pare a flota neotăritu și indoiosu într diversele

Misarea din Candia nu pare așa aproape d'a se alina pe cătu spera Monitorul francez. Misarea împăciuitoră a comisarului otomanu, Mustafa pașa, n'a avută sucesu. Candioșii nu se mai mulțămesc cu reducerea impositelor; ei ceru emanciparea și unirea insulei Candia cu Grecia. Uă demonstrare a armatei turcescii contra insurgenților n'a avută nici unu rezultat; acesti din urmă sună intărișii în trei tabere și otări și a se opera până la mōrte. Părta a trămisu note peste note gegetămă noi astă-dă!

Oră cine a vizitat poporele mari prin culturi și progres, a remasă uimită în fața etatelor monumente pe cărui se pote învăța istoria Patriei în întregul ei. A putut se vedea că Italia mai cu osebire prezintă spectacolul celu mai grandios. Acea mulțime de capete d'opere, acelui poporului mutu și nemiscatu în mijlocul unei mulțimi plină de vioiciune și neastăperată, este un ce magicu, ceea ce nu se poate descrie. Arcadele Uficielor în piața Delle Signoria la Florența, spună prin statuile tuturor geniurilor și virtușilor italieni ce a fostu Națiunea, și ce trebuie se fă. Galileu martirul unei idei: *ad evertul netāgaditū*, Dante esită și prigoniții mai târziu viețea lui pentru că pusește degetul pe rane cangrenată, și spunea că este de făcutu pentru a scăpa Patria de peire, paru că zimbescu astă-dă pe piedestalul loru spre concordie, spre patriotismu, spre obnegrare. Semnalul următoarele pase, importante din tot puncturile de vedere:

„In adevăr, nu este actu mai mare po lume de cătu refișierea unei națiuni care cere și merită a se pune în rândul națiilor demne și respectate, dar nici este misie mai frumosă, mai nobilă de cătu aceea de a conlucra la realizarea unui asemenea actu. Fericire de acela care este chișinău a îndeplini uă așa mare misie! fericire de D-vosstră, Domnilor!“

„Cătu pentru noi, avem de fătă că amu fostu meniș de imprejurări a vă deschide porțile acestei Camere și a proclama deschiderea Adunării Moldovei. Ijua acesta de 28 Decembrie va fi inscrisă în istorie ca uă di de renascere! ca jiuă redobândirei unui dreptu vechi și de mare însemnatate, dreptul de a avea uă putere legislativă alătura cu puterea executivă, dreptul de a avea reprezentanții nației în față cu persona Domnului.“

„Nu vei invinge o Galileene“ esclama imperatul Iulianu, revoltându-se în contra religiunii lui Christu. Daru Christu fu mai tare decâtul imperatorul, și Iulianu murindu, strigă spumendu de turbare: „O Galileene, ai invins!“

Salutare și frăție, onorabili și scumpi concețieni! Stefanu Sihlenu.

Domnule Redactore.

Amu citită în No. 191, alu Monitorul oficial, de la 1 Septembrie corespondă că, prin decretu cu data 29 Augustu, după propunerea făcută de d. Ministrul secretarul de Statu, la departamentul agriculturii, comerțului și lucărărilor publice, d. Dimitrie Albotescu este numită în postul de arhitect alu comunei Dorohoiu, cu retribuția prevedău în bugetul a celei comune.“

Legea comunale la art. 78 dice: „Consiliul numesce: „d). Pe funcționarii de ori ce gradu în comună;“

„2). Pe arhitecti, etc.“

După acestu articol așa lege, numai consiliul comunei Dorohoiu, era în dreptu a numi pe arhitectul acelei comune. D. ministrul alu lucrărilor publice dără — îmi pare reuă a o dice — a călătău legea comunale, insușindu-și să va face atâtă sgomotu în istoria noastră contemporană: 5 Ianuarie; și destinată spre alegerea Domnului. Uă septembrie de tratamente, de intrigă, de desbateri sterile trecuse și partide, și deputații alegători nu se puteau înțelege asupra Domnului ce voru avea de datu Moldovei. Erau 38 de candidați (3), din cari se să mai fruntaș, mai cu influență. Fiul nu ceda tatălui, tatălui fiului. Cei-lății candidați nu isbuteau a intra în jurul de cătu căte cinci să se voturi. Ce era de făcut? Buiumăcea era generală. — Unu năsdravanu se scula și propuse candidatura Colonelului A. Cuza. Glumă sau seriosu... sărtă fatală s'a împarat de cuvântu, l'a prefăcută în

le va fi citită, se vede că d-sa nu împărtășesc opiniunea mea în acăstă cestine. Pote se fiu eronat, domnule Redactore, errare humanum est; însă pînă ce mi se va proba erore, eu persistu a crede că, după legea comunale, guvernul nu este în dreptu a numi pe

nici unu impiegat comună, acestu dreptu fiind datu numai consilielor comunali.

Bine-voiști, domnule Redactore, a primi încredințarea pră destinei mele consideraționi.

T. I. F.

ANASTASIE PANU

(Vezi N-1, de la 13 Aug. pînă la 4 Septembrie.)

Mesagiul de deschidere a Adunării (1), este unu nou și înflăcăratu apelu spre concordie, spre patriotismu, spre obnegrare. Semnalul următoarele pase, importante din tot puncturile de vedere:

„In adevăr, nu este actu mai mare po lume de cătu refișierea unei națiuni care cere și merită a se pune în rândul națiilor demne și respectate, dar nici este misie mai frumosă, mai nobilă de cătu aceea de a conlucra la realizarea unui asemenea actu. Fericire de acela care este chișinău a îndeplini uă așa mare misie! fericire de D-vosstră, Domnilor!“

„Cătu pentru noi, avem de fătă că amu fostu meniș de imprejurări a vă deschide porțile acestei Camere și a proclama deschiderea Adunării Moldovei. Ijua acesta de 28 Decembrie va fi inscrisă în istorie ca uă di de renascere! ca jiuă redobândirei unui dreptu vechi și de mare însemnatate, dreptul de a avea uă putere legislativă alătura cu puterea executivă, dreptul de a avea reprezentanții nației în față cu persona Domnului.“

„Camera Moldovei este deschisă! Elă-vă acumă cu toții dinaintea altarului patriei! Misia d-vosstră începe. La lucru, Domnilor, căci și care dătrebuie se aducă unu rezultat folositoru. Principatelor-Unit! La lucru cu energiă, căci aveți de martură nația Română ce vănumită aleșii săi, Puterile garante care au consimțit prin tratatul de Paris vechile noastre drepturi, și mai pre susu de ele pre Dumnezeu care citește în animile omilor și judică faptele loru.“

Și acumă, căndu A. Panu și colegul său, adusese pînă în capetul uă sarcină atâtă de manosă în fapte și exemple, — luându-și remasă bună de la acei pentru cari au fostu muncit, cu încredere că cei ce aveau și înlocui, voru respinde la noile destinații ce se deschisă săi și voru servi cu același devotamentu Patria, — puteau se repeate dorința lui Helenus către Enea:

„Haec sunt quae nostra licet te voce memeri. Vade, age, et ingentem factis fer ad acibera Trojam.“ (2).

Sosea în fine acea di care a făcutu și va face atâtă sgomotu în istoria noastră contemporană: 5 Ianuarie; și destinată spre alegerea Domnului. Uă septembrie de tratamente, de intrigă, de desbateri sterile trecuse și partide, și deputații alegători nu se puteau înțelege asupra Domnului ce voru avea de datu Moldovei. Erau 38 de candidați (3), din cari se să mai fruntaș, mai cu influență. Fiul nu ceda tatălui, tatălui fiului. Cei-lății candidați nu isbuteau a intra în jurul de cătu căte cinci să se voturi. Ce era de făcut? Buiumăcea era generală. — Unu năsdravanu se scula și propuse candidatura Colonelului A. Cuza. Glumă sau seriosu... sărtă fatală s'a împarat de cuvântu, l'a prefăcută în

1) Monitorul oficial No. 21.
2) Etă socotințile cem și permis a' da. Mergi, alergă și prin finaltele tale fapte, înălția pungă la ceruri gloria Troie — Virgil. Aneid... lib. III. v. 461,62.
3) Monitorul oficial No. 21.

faptu și... ne a ținutu subă greutatea lui de bronzu săptă anu!“ (1)

Restul ilu stimă.

Dupe inscriere invitare a Adunării Elective (2) locoteninția Domnescă, încredinția alesului națională frânelor guvernului.

Astă-felu își îndeplini sublima misiune acești două bărbați, chiești la cărmă în nisice imprejurări atâtă de grele. Patimii de totu felul erau în mișcare. Speranțe din năntru, pretenții de din afară circa a și facă locu în trebile țerei. Ei au ținutu pieptu fermu tuturor. Interesul național predomn asupra ori cărei consideraționi.

Nepărtinitor pînă la rigare (3) în luptele partitilor, aspri, drepti, leali

în administrație și alegirea funcționarilor auxiliari; neschimbându că unu judecători decâtul pentru a asigura legala revisiune a listelor electorale; ferinduse ca de focu, a nu spori sarcinile vîstieriei cei slăbe de Vogoride; — dându presei cea mai deplină libertate, pentru a „obișinu“, diceau ie, „depe locu, spiritile cu luptele pe care „sistemul constituțional“ le deschide „pentru poporele ce voiescă face o „serioșă“ întrebuișare de libertate; — dându publicitatei cel mai intinse totu actele loru spre scișta țerei, — înindu-se de a purure în uă demnă modernă și păstrându în același timpu nezinse drepturile caro le erau încrezintă, — supunindu-se fără de frica verdictului Adunării elective, ne însamînându-nici de judecata amicilor loru, nici de censura neamiciilor: Etă celu mai frumosu programu realizatul în totă suveranitatea cuvenitul!“ (4).

Țera le su recunoscătoare.

XII.

In cea intență sedință ce urmă după alegerea Domnului, — 20 Ianuarie, — D. M. Cogălniceanu propuse uă moșine subscrisă de d-lui și dd. Iacovache, Georgiade, Casimir, Silion, Hurmuzachi și Radu, care coprindea:

1) Adunarea electivă preluindu patrio-tismul și curajul cu care dd-lor V. Sturza și A. Panu fostii Caimacani, „ău aperatua autonomia și demnitatea națională în contra lovirilor și înriurilor din intru și din afară declară: „că așa bine merită de la Patrie. 2). „Uă medalie va fi făcută pe conta Sta-

tului, pe care va fi scrisă închierarea „Adunării, precum și data cătu au cărmuit D-lor cu Caimacani.“

1) In Moldova, căndu țera a fostu chișinău și alergă unu Domn după convențiunea din 1858, partide s'au înfăcăsatu fiacăre cu program sa.

Peste Mileovă, erau atunci trei partite; era partea ce se numea unionistă pură, aceea care în divanul ad-hoc au fostu preponderente, și care avea de organu Stărea Dunării; era partita a doa, a separatistilor, a boierilor bătrâni; ea avea de organu țăranișul Patria, redigătă de Nicolae Istrati; era uă a treia partă, care sprijinea candidatura unui jun prolinu de energiă și de ambiciune, principala Gr. Sturza; acesta avea de organu Constituționalul, redigătă de D. Hurmuzaki și G. Balșu.

Partita separatistilor și partita unionistilor amândouă erau întruite într-un singur punct; ele sprijinău supremația Adunării, diceau: fiă Adunarea bună, și nu ne îngrăjim cine va fi Domnul. Așa dar, aceste două partite nu se uită la candidați, ele nu cercă decât uă Adunare bună, povăduindu-se de massima: Chaque pays vont son gouvernement.

Partita Constituționalul dicea din contra: Nu, noă nu recunoștem supremația Adunării; noi, mai pre susu de tōte, așteptăm binele de la vîtorul Domnului. Așa dar, mai înainte de tōte; punte-vă candidatul pe facă; voi mă scăpă de massima: E ca pe terenul a urmată luptă nostră, în Moldova.

In 5 Ianuarie 1859, din trei partite, a triumfat aca partea care sprijinea, mai pre susu de tōte necesitatea unei bune Adunări, care pînă în cele din urmă momente ale alegerei nu avea unu candidat hotărît, care se mărginea a dice; ori care din noă, numai se aibă principale noastre. Eca cumu s'au alești Domnul, Colonelul Alecu Cuza, primul de noă toși, chiaru de acel ce nu au fostu facă la alegere prezentate, bună-ora ei, care atuești dormianu în patul meu.“ (Cogălniceanu, discurs pronunciatu în se-

2) Procesul-verbalu alu ședintei din 5 Ianuarie.

3) Dovadă cei 38 de Candidați de Domni-

4) A vedea dacea de sămă a Locoteninței Dom-

Moșine, pusă la votu se adoptă de Adunare. Însă modestia lui A. Panu suferă multă. Elu nu era unul din acei șmeni cari lucrajdă pentru recunoștință sau mulțimili; — ci de acei cari lucrajdă din datorie pentru țera loru; — de acei șmeni cari și dacă

șiau dată, pentru binele comunită pînă și ultima picătură de singe, totu li se pare puținu. Acătă se vederă din căldurăsele cu care mulțimi elu Adunării pentru onoreea cei facăuse.

„In uimirea simțirilor în care măslu, iertare, Domnilor, dacă slabetele mele cuvinte nu voru pută rostii totă recunoștință de care mă simțu pătrunsu pentru volul ce aș bine-voită a ne acorda. Bărbați acel mai mari

al lumel, și simțu șinu loru trăsă-

rindu de mandrie cându uă Adunarea națională le dicea: că bine aș merită de patria loru. Șinu mea se desface și se în-

că acumă în recunoștință, văzându-a tăta bine-voință din partea Adunării pentru miciile servicii ce amu făcută.

Căci, in adevără Domnilor, lăsați-ne meritul dă dice c'am făcută forte pucinu în grava misie ce amu avută, și ce pote visălușul neexperimentatul căndu întămplarea ilu aduce la cărmă

unul vasu care se învele de pretindene? Elu speră atunci numai la Dumnezeu! noi șină amu sperău la Dumnezeu și la țera noastră, și speranțele noastre s'au realizat, căci etă

Adunarea acea națională suspinată de părinții noștri, etă-o că s'au întrunită in Domniele Vostre. Fiți fericiti, Domnilor, că purtați caracterul acelu mai scumpu la totă nație care voiescă și aspiră la unu viitoru, fiți fericiti că intruți astă-dă speranțele atatoru milioane de Români. Cătu pentru noi, vomă purta pănă la mormentu și vonu lăsa și urmașilor noștri sala că ne-ă în-

vrednicu Dumnezeu se dicem: Adunarea națională este deschisă, lucrați întrânsa, aleșii țeri; lucrați de acumă spre binele și fericirea patriei, spre apărarea drăgușilor și a autonomiei ie,

tratatul și Convenția de Paris au garantat existenția noastră; se trăimu dar de acumă ca unu popor care se simte ce este: se ne aperămu cu tōte puterile drăgușilor și autonome țeri;

strămoșii noștri le au apărată pănă și cu vieta, se facem și noi ori ce jertfa va cere trebuința pentru apărarea a-

căstelor sacre moscenir.

„Eă propună acumă, Domnilor, ca in medalia ce voi și face, se nu vă opriți la numele a doi șmeni; căci ce suntă două nume în facia măreților principie care dău vieta și ducă la măntuirea nației întrăgă? — Aș dără individuale noastre puteau se se pue în prejma geniușui nației care venise se restorne pătră mormentul unde România gemuse atâtă secolu? nu! nu! două șmeni nu au făcutu nimicu!!! Dumnezeu șine în mănele săle sora României, și la ora însemnată i-a disu că se împlinescă. Atunci generațiele care au trecutu, a treutu, a tresutu în mormintele loru, istoria cu totă tradițiele iei s'au infățatu înaintea noastră și ne-a arătat se mergemă pe calea datoriei. — Unu nu sciș ce ne impinge înainte. Aș trebui să se mergemă, căci nu putemă remănește înapoi!

„Inscriși daru pe bronzul ce propuneți, pe România care se renasce la vieta și de asupra degetul lui Dumnezeu, care îi însenmă se mărgă înainte; daru se mărgă înainte, căci România are uă mare misie de împlinitu. — Eă iau actu, Domnilor, despre votul de facă, și vină a mănu cu toși pentru împlinirea datoriei ce avem. Acumă nu e mai multă vorbă de partita, noi avemă de pusă temeliele edificiului nostru național, avemă a ne crea uă existență, uă viitoru, avemă a ne asculta calea către măntuire; tōte ambiciunile, tōte rivalitățile trebuie daru lăsate, ca se conlucrău împreună la sănă noastră caușă. Cătu pentru mine, ori unde va bate uă animă de română, eă voi și pururea alătura pentru ca se mergemă înainte la locul unde gloria strămoșescă și garanție preșintelui chiamă nația noastră.,,

„In față daru a mărețului actu se văsătă de Adunarea din București, „noi se remănenă indiferență? Noi se stămă neclintită la locurile noastre? D-nu Catargiu, în Ingrijirea patrioticului său, dice că nu trebuie se „si pe Adunarea din țera suroră

„fără eloentă prin aclamațiile unani-
me ce văd că se rădică la cuvin-
tele mele:“ 1)

„La Focșani dară, la Focșani!“
Eță ce vorbi A. Panu în acea zi de
neperitore memorie, și prin aceste cu-
vinte mărturisimă pre suflătul și con-
tinția noastră, că elu su interpretul fi-
delu a totu ce era lăneș, sincer, ro-
mân și progresist în teră, de la pla-
ciuri până la Mare.

Două-decă și patru ore mai târziu,
fură priimiți în sala ședințelor Adunării Moldovei, d-nii Episcopul de

Argesiu, S. Crețulescu, N. Oprean, B. Slătineanu, A. Florescu, C. A. Rosetti, depuțați trimiși din partea țerci Ro-
mânești, spre a prezenta aleșul Moldovei, corona lui Mihai Viteazul. Multumită lui Dumnezeu toți bărbații a-
cestia trăescu. Ei voru putea mărtu-
risi, cumă glasului lui A. Panu, în a-
cele sublime momente de înfrângere a doi
populi identici, părea a fi glasul de
multămire a unei ginte întregi.

„In momentul de față (eschamă elu,
„transportată de furoarea sacră), —
„îmi pare, domnilor, că ingerului lui
„Dumnezeu stă rădicat asupra noastră
„și chiamă la viață uă nație care se-
„măna uitată de Dumnezeu și de o-
„meni.

„Puneți mâna pe animile voastre, as-
„cultăți glasului care se rădică de lo-
„uă lature a țărăi pînă la alta, priviți
„în prejurul vostru și vă veți con-
„vinge că invierea României este de-
„cretă în ceruri și se împlinesc pe

„pămîntu. Ferică bărbații caru luându
„inspirările loru din patriotismul a-
„celui adevăratu, au lăsat egoismul și
„interesul de provinție de uă parte și
„au cugetat la interesul acelui mare,
„la interesul naționalității.

„Ferică voă, o! Românilor, care ați
„întrunitu acumă nația noastră de la Car-
„pați și pînă la Marea Neagră! Feri-
„ce, o! fraților! care no aduceți as-
„tădi acelui acestu mare de înfrângere! —
„Numele voastre voru si inscrise în is-
„toriă, dară totu uădată ele voru si
„roșită de Moldoveni ca nisice nume
„scumpă a fraților iubiți ce au adusă
„speranța și fericirea în mișlocul
„familiei unde dolilu și durerea in-
„semna lipsirea voastră. Cine de acumă
„nu mai pote despărții? Unirea a pă-
„trunsă totu spiritele cu aerul ce ea
„respiră; ea a devenită simțirea obici-
„nuită, ideia ficsă a fiecăruia.

„Mulți au suferit, mulți au căduț
„în luptele seculilor. Pămîntul Ro-
„mâniei e plină de martiri necunos-
„cuți, dară din acele suferințe, a esită
„uă voce, din acele lupte a urmată
„uă datorie; din pămîntul ce călcămă
„său redică uă pulbere, ca acea
„care a dată născare Grecilor și tôte,
„tôte au concursu acumă la invierea
„României!!!

„Uniți dară de acumă, nimicu se nu
„ne mai despartă. Europa va vedea că
„nația română are uă misie de impli-
„niță; — noi o vomă imprimă cu dem-
„nitate și bărbație, în cătu niște duș-
„manii noștri se nu pote nimică hănu.

„Salutare dară, fraților, de trei ori
salutare din partea Adunării intregi! 2)“

Aclamări generale de Ura și se trăia-
scă România una și nedespărțită, se trăia-
scă depuțați din București, a priimiți
cu vîntele lui Panu de prin bănci, tribune
și salele laterale ticsite de publicu. Momentul era sublimu; nedescriptibilu!
Era unu momentu de acele care nu se
repeta de a două oră în viață unei
generații. — La 5 Ianuarii A. Panu
plângăea ca unu copilu. La 28 Ianuarii
era veselu, era transportat; era ca uă
locomobilă căria dacă i-a dată focu
apoi nu o mai poți ținea, ci se dă
drumul se se totu ducă; și n'totu di-
lele vieței sale, Panu totu s'ar fi dusu
până ar fi trecutu și de mama Bucu-
restilor, cu pericolul capului seu, nu-

mai Unirea se se facă, numai naționea
română se scape.

Din momentul ce Aleșandru Ión I,
a pusă ghiara pe tronurile din Iași și
București, viță lui A. Panu, ca a mul-
toru bărbații eminenți ai naționei noștre
devenită o viață de lupte spinose, în
contra guvernului personal ce acestu
principe se sbucima se introduceă, cu
ori ce pregiu, în locul regimului con-
stituțional asicurat nouă prin Con-
venția din 19 Augustu; regime pen-
tru care și A. Panu, ca toți bunii ro-
mâni, luptă totu viață loru.

Unu punctu intuțiosu pe acesta viață
candidă, unu eclipsu în acesta frumosu
și nepătată, — pe cătu se pote intr'uă teră-
ca a noastră, — există, este ministerul
din 19 Ianuarii 1861. — Sosise se vede
rēndul fatal alu lui Panu ca se facă
parte din legioana aceia de ministri cari
deveniau nisice adevărate ecatombe ale
monstrului în cursul a șepte ani, ale
unul monstru nesatisfacțu. Si Panu se
devotă, își facă rēndul, intocmai
ca soldatul ce merge la assaltu con-
vinsu că va umple șanțul c'unu corpă
mai mult; deveni Ministeru spre a se
implini cele ce s'au disu: „Nici con-
„cursul omenilor n'a lipsit Guver-
„nului Măriei Tale, căci în săse-spre
„deco ministeru co s'au succesu 1) de
„patru ani au intrat toți bărbații cari
„au uă valoare politică în teră, fără
„osebire de opinii politice, și toți
„au esită de la putere fără a lăsi ni-
„micu în urmăle, de nu pote unu re-
„putație politica.“ 2)

Si A. Panu niște își facă iluziuni, la
intrarea sea în ministeru, că va face
lucruri mari, în cătu timpu era se ţină
separatismul. Era în ajunul realizării
unirii definitive; ori ce ministeru, în
tempul acela, nu pote fi de cătu de
transiție, unu adevăratu provizoriu și
ca provizoriu n'avea de cătu se ţină
lucrurile în status-quo până în ora cea
acceptată a definitivel loru regulări. Prin urmare, totu organizația avea a se
incepe sub guvernul unitar. Scurta
și incolora sa profesiune de credință
rosti, ca Ministru-primeru, la tribuna
Adunării separate a Moldovei, ne spune
acesta cu uă elocuție ireproșabilă:
„Simțim totu gravitatea situației;
„chiemarea noastră este grea: vomă de-
„pune totu silințele pentru a o putea
„împlini; de aceea facem apel, și
„vomă apela în totu-déuna la patrio-
„ticul concursu alu d-vostre.“ 3) Apel
ce nevoie mai era de programă? Au
doră Panu, și colegii cu cori veni la
putere, dd. C. Hurmuzaki, P. Mavro-
gheni, George Caciureanu, Dimitrie
Sturza, C. Rolla, nu erau unu întrigă
programu prin sine însuși? Nu puseșe
și el totu viață loru politică în servi-
ciul marei idei a Unirii? Totu la cea
ce ţină Panu înainte de tôte, era d-a
sili pe Cuza se facă Unirea în teră și
prin teră, eră nu prin firmane turcescă. 4)
Acesta era causa răbdării sale; acesta
era obiectul aceloru peligrinații ale
sale între Iași și București, de pe la
Maiu 1861. Însă a fostu înșelat, a fostu
dejucat, ca întrăga naționu. Unu in-
dividu nu putea si mai forte mai pre-
vediătoru de cătu unu popor. „D. Panu,
(scriea unu corespondintu bucurescu)
ală Tribuna Române, pe la 12 Maiu a-
celu anu, „eră si astă intre noi ser-
bători și iubiți așa cumă merită se fă-
celu antășii cetățenii alu României. Ca-
lomniatorii săi, cării i-a atribuitu cu
nedreptate formarea cabinetului reac-
tionarilor, voru trebui acumă se'i at-
tribue și formarea cabinetului liberali-
loru, la care de bună semă a lăuatu par-
tea cea mai activă. Contra dicerea este
atâtă de învederătă aici cătu însuși cal-
omniatorii săi trebue se se rușineze a-

cumă de vorbele cele minciunose ce cu-
pismă a imprăștiat în publicu.

„Entuziasmul cu care poporul din

Capitala României a priimiți pe ilu-

strul cetățianu din 1858, a crescutu și

mai multu căndu a aflată că d. Panu a

refusat de a asista la banchetele ce i-

s'au fostu oferită de cătră principale

Brancoveanu și apoi de către principale

Stirbei, și apoi de către mai mulți

alii din protipendadă; vorbescă de a-

cestu refusă, pentru că elu redică vă-

lul de pe lucrurile pe care toți oibii

nu le potu vedea. Banchetul negu-

ciatorilor datu în onore d-lui Panu

a desvelită ore-care simțimēte de a-

fectiune sinceră a poporului cătră totu

ce este naționalu și cătră înse-și prin-

cipiul Unirei intrupat în M. Sa. La

acestă banchetă n'au asistat beizadelele

de mai susu, care refusă, după cumă

alte boizadele și alte ipokimene a re-

refusă astă-eră a primi invitarea la

masa M. Sale. Afără de aceea, d-nu

Panu, refusă a intra într'uă com-

binare ministerială cu dróptă Adunării,

a sotită de cuviință a nu priimă nici

invitările la banchetele ce-i dedea că

mai însemnată din individuale ce o compun.

„Dară, d. Panu n'a voită se facă

parte dintr'unu cabinetu formatu de capii

dreptei; și pe căndu refusa banchetele

loru cele strălucite, elu se ducea la

cina simplă dară cordială, pregătită de

buna și demna noastră matronă domnă

Rosetti, pe care ne-amă obiceinuită de

la 48 a o stima și a o iubi ca po-

angerul nostru măngăitoru.“ 1)

* * *

DOUĂ RECLAMARI

Amă primiți două reclamări sămă-
două contra d-lui Comisariu alu Po-
liției, colorea de roșu. Reclamantii
s'au adresat după lege la d. Procu-
rōre, și ni trămită reclamările loru și
noue.

Cea d'ăntăi vine din partea D-nei
Elisabeta Anastasescu. D-sa se plângă
că în șina de 25 Augustu i s'a vio-
lată domiciliul și a fostu maltratată
de agenții poliției. Pe la ora 1 după
medie, patru indivizi s'au presintat la
față locului, spre corcetarea plingeri-
loru mele, asemenea îndreptate d-v.
înca de la 4 Iulie contra acestui d.
suptu-prefectu, pentru poteca cu sa-
pole ce a ordonat să se facă prin
mișlocul țărinei d'acolo, lăsindu-se
d'alătură drumul celu mare de conau-
nică ce trece pe acolo, și care legă
tote satele, precum și ca dovadă a
plingerilor mele, bătaia ce a suferit
de la d-sa consilierul comunel, Ion
Tună prin doi jandarmi ce s'au suc-
cesu unul după altul, și incă bătac
degradător de păr și de vale, pen-
tru căl n'a putut să îndeplini acestu
ordinu, în urma opunerilor mele, ca-
rele stăruiau se i se dea ordinu în-
scrissu, și apoi se facă ce va voi. Decla-
ra aceste două dile sorocite am fostu
în față locului, atâtă in Cătăoju la pă-
durea cu lăstaru; cătu și în Spide, cu
dovedile ce amă avută în susținerea
plingerilor mele, așteptându pină la
orele 4 după 12 ale dilei, însă nici
unul din domnil comisarii însărcină-
lu venit; nici că amă fostu anunțat
pentru novenirea d-lorū. Me cunosc
deci datoru a constata acăsta către d-v.,
și a me plângă din nou, ca unul ce,
nu numoi mi s'a facă siluiri în pro-
priatea mea, dară me veđă și ată-
cată în onore mea de către domnia
sea, atâtă in publicu cătu și in acte
oficiale, cu epitele gratuite că, ampusu
se se ia tacse de sifirici de la trecă-
tori, că, s'au jefuită lăcitorii de pădu-
rarul meu cu globuri ilegale de căte
lei șapte de vită, că am pusă se se
desbracă omeni și cele-lalte.

Priimăi ve rogă, ascurarea osebi-
tei mele consideraționi.

ie pe care credem c'avemă cuvenită
se o stimă, contra unu funcționari
ale cărui principie scimă c'au fostu și
credem că suntu dreptatea, libertatea
și respectul legii.

Chiojdă, 1866, Augustu 28.

Domnule Redactore.

Alăturindu-ve copie după petiționea

No. 46, ce amă îndreptat-o astă-đi

d-lui prefectu de Rimnicul-Sărătă, ve-

rogă se bine-voiți să face unu locu în

colonele stimabilului șiar ce redigiați

spre a vedea mai d'a dreptul domnii

ministri, cumă pe alocarea de către

unul din domnii funcționari suntem ad-

ministrați, și a lăua mesură ca onorea și

proprietățile noștre se se respectate

și a nu se suscita învățăbiră între țe-

ranii și proprietari, prin trimiteri de

vătăsei într'adinsu ca se-i aducă și

se-i indemnă a se plinge în contră-le

prin petiționi plino de fictiuni, ca apo-

se se serve de dinsele ca d'o armă,

cumă se le atace onorea, acumă in a-

cești timpă de lipse materiali, căndu

trebuie se ne ajută unu pă alii, ca

Consiliul, pe temeiul actelor prezentate de dd. petiționari, le incuviință cererea.

Se pune în vederere consiliului raportul d-lor Gr. Lahovary, consiliului adjutoru și Doctorul Felix, medicul șef al Capitalei prin care dau relații despre inspecția ce a fostu înșarcinată a face caselor găsite pentru locale de scole primare de băieți și de fete.

Consiliul incuviință opiniunea emisă de dd. Lahovary și Felix prin acestu raport; era cătă pentru chiria d-iselor case, consiliul autorisă pe d. Primar ca, în marginea alocației respective din buget, se fixeze aceste chirii după tocmai ce va face cu proprietarii caselor cătă se va putea mai în avangiu comunei.

Totu-de-uădată Consiliul decide ca Cherhanea de săpuni din curtea caselor în care se va muta scola de fete din colorea negră, se nu se mai inchiriează în viitor la nimeni.

D. Locotenentul al Primarului face cunoscut Consiliului că costul litografierii bonurilor ce se vor emite de Primărie asupra imprumuturilor făcute și că suntu a se mai face de Comună după autorizația ministerială, este de 16 galbeni, după tocmai făcută de d. comptabilul al comunei cu d. Venrich, lithograful, care cere acumă acesti banii.

Consiliul incuviință plata arătătoare sume de 16 galbeni.

D. Lapati propune ca, în toate articolilor 11 și 71 § 13 din legea comunale, Primăria se ia dispoziția ca și administrația bisericii Crețulescu de pe calea Mogoșoa, care este una biserică de miru, după cumu s'a văzut din ensaș actele guvernului trecentu publicate prin Monitorul oficial, se se pue subu controlul autoritatii comunali ca tōte cele latte biserici ale Comunei.

D. Lahovary e de opinione că administrația acestei biserici nu se poate pune sub controlul Municipalității, mai deosebit de a se sci decă în adveřu biserică este de miru și de monastire și trebuie secularizată.

D. Primar iea nota de propunerea d-lui Lapati spre a face cele de cunună în această cestiu.

Se pune în vederere consiliul raportul d-lui N. I. Rottă inginerul comunul înșarcinat a dirige lucrarea

canalizări și pavări cu pietre cubică a strădei Carolu I. și căi Mogoșoa, și

prin care numitul inginer arăta că întreprindătorii d-iselor lucrări se vedu impediți a reîncepe pavagiu de la capul podul de pietre din calea Crăiovei din cauș; 1 că nu s'a primitu încă proiectul și profilele cerute de la Ministerul Lucrărilor publice, și alu 2, că pietre ce este depusă la puntele lucrării nu se află totă în dimensiune prescrise prin contractul și n'are fețele regulate și netede, nici se poate constata qualitatea lor și locul esplotării, căci nu există probele ce contractul dice că se află la ministeriu.

Totu-de-uădată se pune în vederere consiliul și resoluția ce d. locotenentul al Primarului a luată asupra acestu raport, adeca că d. inginer Rottă se cără profilele și proiectul precum și probele de pietre ce i lipescu de la Ministerul lucrărilor publice, și se nu ingăduie a se face nici uă abater din contract și condițiile suplementare.

Consiliul aproba această resoluție, și totu-de-uădată conformă votului emisă de dănsul intruna din ședințele trecute, numesce în comisiunea înșarcinată a supra-veghie d-isel lucrării ce dd. Radu Ionescu și Pană Buescu, consiliarii comunali.

Se pune în vederere consiliul reclamație a 8 precupe prin care se plâng că nu mai suntu ingădui și sta prin piețe cu tescurile în cari stocă struguri pentru facere și văndare de mustu și se rögă a le fi permisă aceasta precum li s'a permisă în trecut.

D. Ionescu e de opinione a se ingădui aceste tescuri prin piețe cu regulă ca să se rădice de proprietarii lor și aceștia se n'aibă nici unu dreptu a pretinde ca locul pe care a statu intruă di se-lu ocupe și a doua di, ci se remăia a se respecta usul practicatu până acumă ca locurile libere din pieță se se ocupe de cei înălți veniți dinine.

D. Lahovary se unesco cu propunerea d-lui Ionescu, adăogindu insă la dănsa ca se se publice de primărie cum că această toleranță se mai acordă petiționarilor numai pentru anul curent, era de la anul viitor le va fi refuzată.

Consiliul incuviință opiniunea d-lui Ionescu cu adaosul ce i-a făcută d. Lahovary.

D. locotenent de primări face cunoscute Consiliul că pe strada cu plopi incepându-se pavagiu s'a susțină lucrarea din cauș că proprietă-

rii n'aă voită a plăti costul acestu pavagi; și fiind că dupe votul datu de consiliul intruna din ședințele trecute, această plătă nu se mai poate cere de la proprietari de ore ce s'a declarat acum că tōte pavagiele puse în lucrare în urma promulgării legii comunale trebuesc plătite de comună, conformă acestel legi; fiind că proprietarii de pe disa stradă ceră că or se se continue lucrarea pavagiului pe comptul Municipalității să se se strice parte făcută spre a se lăsa liberă scurgerea apei ce se adună din ploii și care caușă vătămare proprietăților lor d-lor, de aceea d. locotenentul al Primarului supune Consiliul cestiu spre a decide asupră-i.

D. Michălescu e de opinione a se autoriza Primăria se facă unu imprumut de lei 10,000 să și mai multă de valoare pentru a continua și a termina pavagiul d-isel strade. Acești bani se se ia pentru timp de săse lunici dobândă în comptul proprietarilor de pe acea stradă cari au declarat că primescă o plătă ei.

D. Lapati nu împărtășește opiniunea D-lui Michălescu, căci trebuința de pagă nu se simte numai pe strada în cestiu, ci pe mai multe altele din Capitală; și fiind că Comuna e datoră se pavește cu cheltuila sea totă aceste strade, D-sa ar dori ca măsura ce se va lua pentru una se fiă generală pentru totă.

Consiliul, unindu-se cu propunerea D-lui Michălescu, decide ca din suma ce este autorizată comună a lăsa cu împrumutare pentru acoperirea deficitului ce lasă bugetul său pe anul curent se se cheltuiescă suma ce va trebui pentru terminare pavagiul pe strada cu Plop, și dobândă acestor bani se se primășă de le proprietarii respectiv după promisiunea d-lor.

D. Lapati votădă contra.

Se pune în vederere consiliul petiție d-lui Ioniș Zotu prin care aretă că oferă totu nisipul ce va fi necesar pentru pavare locului pe care s'a formatu unu batacă în strada Speranței, pe uă distanță de 50 stenjini patrată.

Consiliul admite ofertă, și decide a se pune în lucrare continuarea pavagiului pe areata distanță cu corpul de petrari ai Comunei.

Se pune în vederere consiliul petiție d-lui C. G. Cantacuzino prin care cere a fi păsuită anca două luni pentru plata concesiunii de teramă ce

i s'a acordată în cimitirul řerban-Vodă.

Consiliul nu incuviință cererea. D. Michălescu dice că astădăi spiră termenul acordată concesionarilor de teramă în cimitirul řerban-Vodă pentru plătă acestor teramă, și fiind că mulți din D-lor, de și aătă bună voință se plătescă taxa ce li se cere, suntu înse lipsiți acumă de mișloce, D-sa e de opinione a li se mai acorda unu termen de trei luni.

D. Lahovary e de opinionea se nu li se acorde de cătă uă lună și jumetate cu condițiu ca după fiă-care done septămînă se respundă la casa municipale cătă uă a treia parte din datoria D-lor; era de nu vor urma acestei condiții, se fiă executat la plată, conformă legii de urmărire.

D. Lapati admite termenul de trei luni cu condițiu ca după fiă-care lună se respundă cătă uă a treia parte din datoria.

D. Ionescu nu admite a se mai acorda acestor concesionari nici uă păsuire, 1-tei pentru că li s'a datu în trecutu mai multe termine și anca uă și-a plătit datoria, 2-lea pentru Comuna se află în mare lipsă de bani acumă, și nu mai poate astepta primirea creanțelor săle.

Consiliul admite opinionea D-lui Lapati.

Sedintă se ardă la 5 1/4 ore, adăndu-se aminte de D. Locotenentul al primarului d-lor consiliari ca de măne I septembriu, consiliul trebuie a se aduna în totă dilele spre a priim și a examina reclamația privitoare la liste electorale, conformă legii.

PROCESU-VERBALU.

Nici astădăi 2 Septembriu 1866, consiliul nu s'a adunată în majoritate, lipsindu, afară de cei în congregiu domii consiliari următori:

D. Grigore Lahovary, fără arătare
D. Doctorul Iatropoli și) de motive.
D. Cornelius Lapati, cu motivu.

Se va face dară uă a treilea convocare domnilor membri ai Consiliului pentru măne 3 Septembriu la 1 oră după amădi, arătându-li se că măne vomu ține sedintă cu ori cătă din d-lor se voru aduna, conformă articolului 54 din legea Comunale.

Locot. Primarul Ant. I. ARION,
Secretarul T. I. Focșănescu.

PRIMARUL COMUNEI BUCUREȘTI

Observânduse de Primărie că aglomeratiunea servitorilor bărbați și femei pe piața Sf. Anton, aduce împedire circulației publice, și considerându ca prin această multime de omeni săru putea amesteca altii care ar comece vrăungăsie. Sub-cemnatul amu otărătu ca în viitor servitorii se nu mai staționează de cătă pe piața Constantin-Vodă unde este locul mai spăcosu.

Acesta se face cunoscută spre cunoștința celor care își privesc.

P. Primarul Ant. I. Arion.

CIMENTU SI VARU IDRAULICU
40 LEI SUTA DE OCA. DEPOU, CALEA BEL-VEDERE No. 155

STABILIMENTUL TIPOGRAFICU

ALU LUI

C. A. ROSETTI

(STRADA ACADEMIEI No. 22.)

PRIIMESCE TOT FELUL DE LUCRARI PRECUM:

• BILETE DE MOREE •
BILETE DE CUNUNIA,
OBAPTISME SI CONFIRMACI
SI ORICE VLT BILETE DE
INVITATIUNE.

AFISE, DIARE
MARI SI MICI
IN
DIFERITE LIMBE.

• TABELE RIE •
DE DIFERITE FELURI,
ETICHETE, CONCURS, CONTRACTE, POLITE
CIRCULARI SI FATURI
COMMERCIALLE.

Tipografia C. A. Rosetti Strada Academiei No. 22.